

FLYGTIGHEDSPAKKEN

Af Asger Aamund, den 27. marts 2015

De socialdemokratiske spinfyrster har nu været på spil igen og har lanceret en ny strategi til integration af flygtninge, der stadig ikke skal sendes hjem, men konverteres til indvandrere med dansk pas. Denne plan ligner det forrige valgs berygtede 12-minutters projekt derved, at den er kreeret til brug i valgkampen og vil herefter blive begravet i hurtig stilhed ligesom Helle og Villys 12 minutter. Man vil skaffe 30 000 flygtninge et arbejde over de næste to år, og man vil kræve, at alle flygtninge arbejder for deres overførselsindkomst ved nyttejobs, som anvises af kommuner og jobcentre, der til gengæld indkasserer knap 50 millioner kroner for deres ulejlighed. Det er jo et tilbud, man ikke kan afslå.

Tænk, at vores kloge regering ved et snuptag kan slå en streg over 30 års totalt fejlslagen integration og skaffe 30 000 flygtninge fast arbejde på et svagt dansk arbejdsmarked. Denne strategi er naturligvis i virkelighedens verden komplet umulig at gennemføre, men som spinpakke i en valgkamp er den en skarp mejsel i statsministerens værktøjskasse. Det er der to grunde til. For det første, fordi planen er sat i spil lige før, valgkampen for alvor går i gang. Vi kan derfor ikke se hverken gode eller elendige resultater inden valget er overstået. Helle Thornings kække budskaber kan derfor nok diskuteres, men ikke modbevises. Hun har dermed erobret både initiativet og et pænt forspring i den kommende debat om integrationspolitikken, der bliver et afgørende tema under valgkampen. For det andet gælder det også ved dette valg at sikre sig valgguldet, som er stemmerne fra det flertal af vælgere, der står uden for arbejdsmarkedet. Der er 800 000 borgere i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde, og som modtager overførselsindkomst. Stemmerne fra denne vælgermasse kan afgøre, hvem der skal være statsminister i Danmark.

Jeg ved fra mit arbejde med langtidsledige, at næsten alle ledige uden undtagelse gerne vil have fast arbejde, der passer til deres uddannelse, kompetencer og ambitioner. Til gengæld har de et fælles mareridt, der hedder nyttejobs. Rædslen over alle rædsler er at blive anvist et nyttejob på et plejehjem, hvor du til gengæld for din kontanthjælp skal skifte voksenbleer, trille senile oldinge rundt i parken, blande saftvand og tage mod ordrer fra yngste plejeassistent. Men nu sender Helle Thorning et oplivende budskab til de danske kontanthjælpsmodtagere: " Hvis I genvælger regeringen, skal vi sørge for at skubbe 30 000 flygtninge ind mellem jer og den første fyldte ble. I kan således forblive på kontanthjælp uden at blive tvangsanbragt i en utålelig arbejdssituation" Hvis jeg var langtidsledig og frygtede at skulle skovle tang på Hornbæk strand eller rense lokummer på en kommuneskole, ved jeg nok, hvor jeg ville sætte mit kryds på valgdagen. Thornings plan er kompetent spin, men er i virkelighedens verden en vits. Vi har de seneste 15 år haft 800 000 borgere i den arbejdsdygtige alder anbragt på overførselsindkomst uden for arbejdsmarkedet uden, at hverken A-kasser eller jobcentre har kunnet nedbringe dette enorme tal. De ledige omtaler jobcentre som kontrolcentre og har ikke megen respekt for centrenes kompetencer i arbejdsformidlingen. Det nuværende og fremtidige arbejdsmarked vil efterspørge dygtige håndværkere og specialarbejdere samt medarbejdere, både akademikere og fagpersonale med LO-baggrund, der besidder færdigheder inden for informations- og bioteknologi. En stor del af de passivt forsørgede i Danmark kan ikke opvise de ønskede kvalifikationer, men kan omskoles. Derimod vil arbejdsmarkedet ikke efterspørge flygtninge med ringe uddannelse og uden moderne, faglige kompetencer. Selvom det hovedsageligt er business class flygtninge, der køber sig vej til Danmark, er det yderst få, der kan vinde fodfæste i det danske erhvervsliv eller i den offentlige sektor. Selv for flygtninge, der er uddannet som læger eller civilingeniører, er der lang vej til varig beskæftigelse i Danmark; også fordi de danske akademiske arbejdstagerorganisationer er dygtige til beskytte gammeldanskernes interesser og holde udlændingene på afstand af ledige stillinger her i landet. Regeringen kan jo ikke hekse 30 000 nye jobs frem i et

arbejdsmarked, der har nedlagt de lavfaglige arbejdspladser eller flyttet dem til udlandet. Man kan forsøge med indslusningsløn og løntilskud, men for somaliske gedehyrder og irakiske daglejere vil det reelle arbejdsmarked være hermetisk lukket, og kun kunstprodukterne såsom nyttejobs og virksomhedspraktik vil være åbne. Det kan heller ikke nytte noget at følge blå bloks vrangforestillinger om, at en reduktion af kontanthjælpen vil fremtrylle nye arbejdspladser til de jobsøgende. Man kan være nok så motiveret, men hvis udbuddet af arbejde simpelt hen ikke er til stede, kommer man heller ikke i beskæftigelse.

Løsningen er naturligvis en offensiv vækstpolitik, der kan skabe nye arbejdspladser også for ufaglært arbejdskraft. Amerikanske undersøgelser viser klart, at næsten al nettotilvækst af arbejdspladser kommer fra nye eller unge virksomheder, der ikke eksisterede for 10-15 år siden. I USA støtter man sine iværksættere gennem et rimeligt skattesystem, rigelig finansiering og kompetent rådgivning. I Danmark er både rød og blå blok komplet ligeglade med vore dynamiske og engagerede firmastartere. Det danske skattesystem er en straffeekspedition mod landets borgere. Med mindre man grundlægger en neglesalon eller caffè latte-vogn, er der ikke en krone at få i venture kapital. Der er ingen organiseret rådgivning til iværksætterne, og for at det ikke skal være løgn indførte den borgerlige regering en iværksætterskat, der fjernede al investeringskapital fra de unge virksomheder. Hvis ikke kommende regeringer ændrer dramatisk på iværksætternes ørkenvandring i Danmark, kommer der ikke nye jobs, der kan opsuge de kommende flygtningestrømme og reducere antallet af de 2,2 millioner offentligt forsørgede. Thornings flygtningepakke er et sfærisk blålys ligesom 12-minutters projektet og akutjob-ordningen. Integrationsordfører Ole Hækkerup (soc.dem.) udtaler, at flygtninge skal i arbejde i samme omfang som andre befolkningsgrupper. Det er en beskæftigelsesgrad på under 50 procent. Sikkert et passende ambitionsniveau.